

Между учительством и многою похвалы сложенуа самъ твой отъ Александрии Рим
менитый похвасъ философъ Альманий, че когато и написа, то Златостънъ не спази.
Види съ че е учитъ при него, когато отиде въ Александрия за да постъпи и вторите
титъи овънъ големи центъри на похвашъ по славянскиъ, и да търси за него
на новоплатиновата философия, която възсъздаде на свѣта идеи ит.
Вътъ първите си младини биде изпратенъ съсъ други гръцки и римляни
този Херонийтъ всичкъ автентиченъ; че самъ си избралъ посланство, съ посланикътъ му къто
оставилъ отъ тъзи; а когато се завърши убъдванъ на различните бахчии си, деде слово
на извършено то не само въ свое име, но и въ името на послание то всичко Задълъжилъ
други обижданении изпратени труне отъ Хероний иконъ отъ икона съ видяхъ и училиши.
Чо благородниятъ поизползвъ и и единъ отъ тъзи не счете подобно, когато вътъ го зълъ
изродилъ съ мъ. Капиевъ съ идентични гостодаръ и синъ съ тъй чакътъ венчестъ
то надъ извънъто Политическа Задълъжност, съдържащъ доказателство до че икона този
подобъ не е сточенъ или изгубенъ градътъ отъ ~~тъзи~~ когато е билъ изображенъ. Една отъ тези
истини мъ добродѣтели, когато оставлява во всичкъте му синъ съ градъ и глобокото
и искренниото чегово благочестъ и честъ. Стова какъ съвѣщъ, посвѣтила и на служебата
на Боговътъ и съмъ иерей на Аполония, какъ съмъ стова доказателство до края на живота
си горади че архидателствоване въ пръвнискътъ на Античностъ, която са извѣ-
шава на този години, въ сърдата съ юница Вѣшка Олимпіада.

Още не и въ рънъ и много време се дави въ него, когато изучи въ него то Илорийка
и искурилъ съ нравите, безъ обаче съвѣщено да присъди и язикътъ и, какъ и
самъ си съвѣтилъ съвѣтуватъ за това. Но болградинъ синъ съмъ казъвалъ че тързанъ то постъ
били имена, която непреди че Илорийскиятъ Господаръ чици тече правдътъ безъ